

vidt Brænderiet er $\frac{1}{2}$ Mill eller derover fra liggende fra sammes Bopæl, skal nyde fri Befordring in natura eller efter Bogmandstært til saadan Forretning frem og tilbage, samt i Diæter 1 Rbd. for en Overordnet og 64 Rbd. for en Underordnet.

Fra Brændeviinsbrænderens og hans Folks Side skal der ydes al fornøden Hjælp til Forretningens Udførelse.

I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem Mæstkarrenes Bandmaal og stereometriske Maal, bliver Bandmaalet at tage til Rettefnor for Afgiftserlæggelsen.

Brænderi-Controlophsynet skal det være forbeholdt, saa ofte det finder fornødent, at eftermaale samtlige Kar og dertil at fordre Brændeviinsbrænderens Hjælp som foransøgt, men udenfor saadan Eftermaalning at være berettiget til fri Befordring eller Diæter.

§ 12.

Over samtlige til Brænderiet henhørende, behørigen maalte, nummererede og stemplede Redskaber forfattes af Brænderiofphsynet ved Opmaalingsforretningen en nøagtig Forklaring med Angivelse af Redskabernes Maal og Nummer.

Forklaringen affattes in duplo, og begge Exemplarer forsynes saavel med Opfshynets som med Brændeviinsbrænderens Underskrift. Det ene Exemplar forbliver i Brænderiet, hvis Bruger er ansvarlig for, at det til enhver Tid er tilstede i umaculeret Stand, naar det af Brænderiofphsynet fordres forevist. Det andet Exemplar tages i Forvaring ved det vedkommende Toldsted eller Brændericontrolsted.

Paa lige Maade forholdes, naar Forandring skeer ved et allerede anlagt Brænderi.

Været eller de af Nytt anskaffede og opmaalte Mæstkar i samme tages under Brænderiofphsynets Forsegling, indtil Afgiftserlæggelse er skeet efter § 15.

§ 13.

Naar og saalænge et Brændeviinsbrænderi ikke bruges, er det fritaget for Afgifts-Erlæggelse, og tages da saavel Rjedler som Mæstkar under Brænderiofphsynets Forsegling, for hvilken Brændeviinsbrænderen er ansvarlig. Lades ikkun enkelte Mæstkar ubenyttede, blive

disse alene at tage under Forsegling og er da saalænge fritagne for Afgift.

Det Samme gjælder og, naar et hidtil drevet Brænderi gaafe eller for en Deel sættes ud af Brug ved alle eller nogle af de paa gjældende Redskabers Forsegling. (§ 15.)

Med Hensyn til Brænderiofphsynets Reiser i Anledning af saadanne Forseglinger, forholdes efter § 11, 1ste Paragraph.

§ 14.

Afgiften efter § 6 beregnes alene af de egentlige Mæstkar, hvori Gjæringen foregaaer, for den Tid, hvert Mæstkar staaer til Brugerens Raadighed som uforseglet. Afgiften erlægges, af hvert Mæstkar især, forud, idetmindste for respective 3 eller 4 Døgn, og saaledes at Afgiftserlæggelsen stedse omfatter et Dagtal, hvori respective 3 eller 4 gaaer op uden Brod.

Efter Udlobet af det Tidsrum, for hvilket Afgift er svaret, maa hverken mæstes eller brændes i Brænderiet.

§ 15.

Naar et Brænderi eller et hidtil forseglet, eller af Nytt anskaffet Mæstkar ønskes sat i Gang, skeer Anmeldelse herom og Afgiftsæddel løses ved det Toldsted eller Brænderi-Controlophsynet, hvorunder Brænderiet hører, forinden Mæstning eller nogenfomhelst anden til Brændeviinsbrænderen henhørende Handling maa foretages, være sig i Mæstkarrene selv eller Hjælperedskaberne. Afgiftsæddelen bør, indtil Tiden for dens Gyldighed er udloben, stedse være tilstede i Brænderiet og kunne forevises Opfshynet.

Paa ovennævnte Sted bør og forinden Udlobet af det Tidsrum, for hvilket Afgift er svaret, Anmeldelse skee, om ny Afgiftsæddel agtes løst til fortsat Drift, eller eet eller flere af de hidtil drevne Mæstkar ønskes sat under Forsegling (§ 13), bortfjernede eller tilintetgjorte. I Mangel af saadan forudgaaende Anmeldelse, skal Brænderiofphsynet være berettiget til at sætte Brænderiet eller de enkelte paa gjældende Mæstkar under Forsegling, indtil ny Afgiftserlæggelse paafølger; og Brændeviinsbrænderen er, foruden den Straf, han efter § 23 maatte være ifalden, pligtig at bestride de med Opfshynets Inquisition hos ham i An-